

Lán yǎnjīng

yǎnchàng: Sūdǎilǜ & Zhāng Sháohán
zuòcí: Wú Qīngfēng
zuòqǔ: Wú Qīngfēng

nǐ de yǎnjīng lán sè de yīmiàn hǎi
zǒng shì tài ānjìng xiàng shì huì yǒu bàofēngyǔ
hūhuàn yīgè xiàjì yěxǔ nàitiān dū shìqù
hǎimiàn shǎnzhe lèi xiàng mèngjìng

nǐ de yǎnjīng shǎnshuò de yīmiàn hǎi
píngjìng de tàn xī sǎle yīpiàn suì bōlǐ
chuānguò yīzuò dǎoyǔ yěxǔ nàitiān dū sǐqù
hǎilàng dōu chénmò lèi bù lèi

zuò yīchǎng màoxiǎn de biǎoyǎn zǒuguò qiānqiū wànsuì
jì mò de yúnyān
xià yǔtiān méiyǒu dìdiǎn kěyǐ gēqiǎn
pāi yī zhāng fēnbié de jìniàn nǚlì yuǎnzǒugāofēi
shīmián de hǎimiàn
dìpíngxiàn cǎihóng xiāoshī zài yī shùnjiān

qíshí cóngtóu dào wěi
shuǐ yòu dédào le shuǐxiān
qíshí cóngtóu dào wěi
zǒule cuòwù de hángxiàn
ràng hǎishuǐ dū mǒ qù nǐ wǒ de liǎn bì shàng yǎn
huí dào yuán diǎn yīgè yǔyán liǎng gè shìjiè

zuò yīchǎng màoxiǎn de biǎoyǎn zǒuguò qiānqiū wànsuì
jì mò de yúnyān
xià yǔtiān méiyǒu dìdiǎn kěyǐ gēqiǎn
pāi yī zhāng fēnbié de jìniàn nǚlì yuǎnzǒugāofēi
shīmián de hǎimiàn
dìpíngxiàn cǎihóng xiāoshī zài yī shùnjiān

藍眼睛

演唱：蘇打綠 & 張韶涵
作詞：吳青峰
作曲：吳青峰

你的眼睛 藍色的一面海
總是太安靜 像是會有暴風雨
呼喚一個夏季 也許那天都逝去
海面閃著淚 像夢境

你的眼睛 閃爍的一面海
平靜地嘆息 灑了一片碎玻璃
穿過一座島嶼 也許那天都死去
海浪都沉默 累不累

作一場冒險的表演 走過千秋萬歲
寂寞的雲煙
下雨天 沒有地點可以擱淺
拍一張分別的紀念 努力遠走高飛
失眠的海面
地平線 彩虹消失在一瞬間

其實從頭到尾
誰又得到了水仙
其實從頭到尾
走了錯誤的航線
讓海水都抹去你我的臉 閉上眼
回到原點 一個語言兩個世界

作一場冒險的表演 走過千秋萬歲
寂寞的雲煙
下雨天 沒有地點可以擱淺
拍一張分別的紀念 努力遠走高飛
失眠的海面
地平線 彩虹消失在一瞬間

Niebieskie Oczy

Wykonanie: Sodagreen & Angela Zhang
Tekst: Wu Qingfeng
Muzyka: Wu Qingfeng

Twoje oczy, błękitny ocean
Zawsze zbyt spokojne, jakby w oczekiwaniu na sztorm
Krzyczę za tamtym latem, być może tamte dni już minęły
Tafla morza lśni od łez, przypomina wyśniony ląd

Twoje oczy, migoczący ocean
Wzdychający cicho, posypany odłamkami tłumaczonego szkła
Przekraczanie tamtej wyspy, być może tamte dni już minęły
Morskie fale są takie ciche, czy jesteś zmęczony?

Podejmujemy ryzykowną grę, przechodząc przez tysiące lat
Samotna chmura
Pada deszcz, nie ma gdzie przybić do brzegu
Pamiątkowe zdjęcie rozstania, próbujemy uciec jak najdalej stąd
Bezsenna tafla oceanu
Tęcza na horyzoncie znika w kilka chwil

Tak naprawdę, od początku do końca
Kto przygarnął tych, którzy nigdy nie wrócili
Tak naprawdę, od początku do końca
Tych, którzy obrali błędny kurs
Pozwól morskiej wodzie obmyć nasze twarze, zamknij oczy
Powróćmy do źródeł, jeden język, dwa światy

Podejmujemy ryzykowną grę, przechodząc przez tysiące lat
Samotna chmura
Pada deszcz, nie ma gdzie przybić do brzegu
Pamiątkowe zdjęcie rozstania, próbujemy uciec jak najdalej stąd
Bezsenna tafla oceanu
Tęcza na horyzoncie znika w kilka chwil